

Uit het feit, dat *Oxygastra curtisi* ook eens in België werd gevangen — 2 ♂♂ in het dal van de Lesse bij Furfooz in de Ardennen, 15 en 28. VI. 1900 — blijkt wel ten duidelijkste, dat haar verspreidingsgebied zeker grooter is dan men aanvankelijk meende! Wel zeer opmerkelijk is de overeenkomst in de vangdata tusschen onze en de Belgische exemplaren.

Blijft dus haar aanwezigheid hier te lande min of meer onverwacht, toch is 't moeilijk te begrijpen, dat in eene streek, waar vele onderzoekers bij voortdoring verzamelen, een dergelijk opvallend dier onopgemerkt kon blijven!

Ik acht het meer dan waarschijnlijk, dat het meerge-noemde riviertje de Aa de eenige geschikte broedplaats voor *Oxygastra* zal blijken te zijn; de naaste toekomst zal deze veronderstelling naar ik hoop kunnen bevestigen.

AMSTERDAM.

M. A. LIEFTINCK.

Een Martelaar der Entomologie.

Op 14 October l.l. overleed te Londen Prof. Harold MAXWELL-LEFROY. Geboren in 1877, genoot hij zijne opleiding te Cambridge onder de auspiciën van David SHARP, die hem groote liefde voor de entomologie wist in te boezemen. In 1898 promoveerde hij met den hoogsten lof. Het daarop volgende jaar werd hij benoemd tot Entomoloog bij het Imperial Department of Agriculture for the West Indies, in 1903 tot Imperial Entomologist for India, eene betrekking, die hij met groot succes en op schitterende wijze vervulde. Toen in 1912 een leerstoel voor Entomologie te South Kensington werd ingesteld, werd hij daar tot Hoogleeraar benoemd. Deze betrekking bleef hij tot aan zijnen dood bekleeden.

Bij het uitbreken van den wereldoorlog bewees hij zijn vaderland groote diensten, echter alleen op vreedzame wijze, bij de bestrijding der insectenplagen, waarvan de legers te velde hinder en nadeel ondervonden. In 1916 was hij gedetacheerd, met den rang van lieutenant-colonel, in Mesopotamië en het jaar daarop in Australië, waar hij met succes de bestrijding leidde van de klanders, die de daar opgehoopte graanvoorraden dreigden te vernietigen. Na den oorlog hervatte hij zijne

colleges en onderzoekingen te S. Kensington, steeds over de levensgeschiedenis en de bestrijding van voor de samenleving schadelijke insecten.

Zijne officieele publicaties zijn vele en van hooge waarde; ook schreef hij drie uitstekende boeken: *Indian Insect pests* (1906), *Indian Insect Life* (1909) en *A Manual of Entomology* (1923).

Zijn dood vond plaats onder zeer tragische omstandigheden. Hij had zich den laatsten tijd vooral bezig gehouden met onderzoekingen betreffende de verdelging, in het bijzonder van de kamervlieg, door middel van verstikkende gassen. Eensdeels om het groote gevaar er mede verbonden, anderdeels om ontijdige, onbescheidene mededeelingen omtrent zijne onderzoekingen uit te sluiten, experimenteerde hij geheel alleen in een vertrek, waarvan de toegang voor iedereen verboden was. Den 10^{den} October was hij des namiddags naar zijn laboratorium gegaan, zeggende omstreeks 6 uur terug te zullen zijn. Toen hij om 8 uur nog niet thuis was, werd zijne vrouw ongerust en ging hem afhalen. Toen zij bij de deur van zijn laboratorium kwam, kreeg zij geen antwoord, maar hoorde binnen eene benauwde en moeilijke ademhaling. Toen zij daarop de deur liet openbreken, vond zij Prof. MAXWELL-LEFROY bewusteloos op den vloer liggen. Een voor zijne onderzoekingen gebruikt hand-gaspompje lag naast hem. Hij werd dadelijk overgebracht naar het St. George's hospitaal. Bij de onderzoeking bleek in de longen eene groote hoeveelheid vocht aanwezig, zonder twijfel veroorzaakt door de bijtende eigenschappen van het, door hem zelf uitgevonden, gas. Zonder tot bewustzijn gekomen te zijn, is hij toen op 14 October overleden.

Zijn naam zal bij de entomologen der geheele wereld in eere blijven.

J. B. CORPORAAL.

Een zwerm van *Acentropus niveus* Ol.

Het was mij tot nog toe nooit gelukt, 's nachts met sterk electrisch licht (een methode, die ik dikwijls toepas, om vlinders te bemachtigen) *Acentropus niveus* Ol. in mijn tuin te Overveen te vangen.